

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Otto Sjöberg (C-447/08), Anders Gerdin (C-448/08)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Svea hovrätt — Wykładnia art. 12, 43, 49 i 54 WE — Przepisy krajowe zakazujące przy pomocy sankcji karnych promocji udziału w loterii, wyłącznie w przypadku gdy jest ona organizowana w innym państwie członkowskim

Sentencja

- 1) Wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, takim jak będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, zakazującym reklamy skierowanej do osób mających miejsce zamieszkania w tym państwie dotyczącej gier losowych prowadzonych w innych państwach członkowskich z nastawieniem na zysk przez podmioty prywatne.
- 2) Wykładni art. 49 WE należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego włączającym gry losowe do systemu praw wyłącznych, zgodnie z którymi promocja tych gier prowadzonych w innym państwie członkowskim podlega poważniejszym sankcjom karnym, niż promocja takich gier urządzanych bez zezwolenia na terytorium krajowym. Do sądu krajowego należy zatem zbadanie, czy ma to miejsce w przypadku krajowych przepisów będących przedmiotem zawisłego przed nim postępowania.

(¹) Dz.U. C 327 z 20.12.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin käräjäoikeus — Finlandia) — Sanna Maria Parviainen przeciwko Finnair Oyj

(Sprawa C-471/08) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 92/85/EWG — Ochrona w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią — Artykuł 5 ust. 2 i art. 11 pkt 1 — Pracownica przeniesiona tymczasowo do innej pracy w okresie ciąży — Obowiązkowe przeniesienie ze względu na ryzyko dla bezpieczeństwa lub zdrowia jej lub jej dziecka — Wynagrodzenie niższe od przeciętnego wynagrodzenia pobieranego przed tym przeniesieniem — Wcześniejsze wynagrodzenie składające się z wynagrodzenia podstawowego i różnych dodatków — Obliczenie wynagrodzenia, do którego uprawniona jest pracownica w ciąży podczas jej tymczasowego przeniesienia)

(2010/C 234/13)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Helsingin käräjäoikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sanna Maria Parviainen

Strona pozwana: Finnair Oyj

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Helsingin käräjäoikeus — Wykładnia art. 11 ust. 1 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (Dz.U. L 348, s. 1) — Stewardesa, która wykonywała funkcję szefowej pokładu i ze względu na ciążę została następnie przeniesiona do pracy w ramach obsługi naziemnej, niżej wynagradzanej od pracy wykonywanej przed przeniesieniem — Utrzymanie wynagrodzenia równego wynagrodzeniu uzyskiwanemu przed przeniesieniem

Sentencja

Artykuł 11 pkt 1 dyrektywy Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiątej dyrektywy szczegółowej w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) należy interpretować w ten sposób, że pracownica w ciąży, tymczasowo przeniesiona zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 92/85 ze względu na ciążę na stanowisko, na którym wykonuje zadania inne niż wykonywane przez nią przed tym przeniesieniem, nie jest uprawniona do wynagrodzenia, które przeciętnie pobierała przed wspomnianym przeniesieniem. Poza utrzymaniem swojego podstawowego wynagrodzenia taka pracownica jest uprawniona na mocy art. 11 pkt 1 do składników wynagrodzenia lub dodatków, które są związane z jej statusem zawodowym, takich jak dodatki związane z pełnioną przez nią funkcją przełożonej, ze stażem pracy i z jej kwalifikacjami zawodowymi. O ile art. 11 pkt 1 dyrektywy 92/85 nie stoi na przeszkodzie używaniu metody obliczania wynagrodzenia płatnego na rzecz takiej pracownicy opartej na przeciętnej wartości dodatków związanych z warunkami pracy całego personelu kabinowego należącego do tej samej kategorii wynagrodzenia podczas danego okresu rozliczeniowego, o tyle nieuwzględnienie wspomnianych składników wynagrodzenia lub wspomnianych dodatków należy uznać za sprzeczne z tym ostatnim przepisem.

(¹) Dz.U. C 19 z 24.1.2009.